

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Štullerové a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Ivy Kaňákové v právní věci **žalobkyně: Harlequin, a.s.**, se sídlem v Praze 1, Ovocný trh 572/11, IČ: 26095670, zastoupené Mgr. Bohuslavem Hubálkem, advokátem, se sídlem v Praze 1, Těšnov 1/1059, **proti žalovanému: Finančnímu úřadu v Ústí nad Labem**, ul. Dlouhá č.p. 3359, **v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,**

**takto :**

- I.     Řízení **se z a s t a v u j e.**
- II.    Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.   Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 1.500,-Kč. Částka 1.500,-Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem obdržel dne 25. 6. 2009 a zapsal ji pod sp. zn. 15Ca 96/2009, domáhala, aby soud vyslovil, že *žalovanému se zakazuje, aby pokračoval v neoprávněném postupu vůči žalobci spočívajícím v provádění úkonů nezákonné daňové kontroly, zahájené dle tvrzení žalovaného sepsáním protokolu o ústním jednání ze dne 5. 5. 2008, č.j. 123705/08/214540/2396 a přikazuje se mu, aby žalobkyni vrátil veškeré listiny nebo jiné důkazní prostředky, které žalobkyně předala žalovanému v průběhu nezákonné daňové kontroly, zahájené dle tvrzení žalovaného sepsáním protokolu o ústním jednání ze dne 5. 5. 2008, ř.j. 123705/08/214540/2396, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí.* Zároveň žalobkyně požadovala, aby soud žalovanému uložil povinnost zaplatit jí náhradu nákladů řízení.

V žalobě zástupce žalobkyně uváděl, že nezákonnost zásahu žalovaného je nutné spatřovat v tom, že je žalovaným u žalobkyně prováděna daňová kontrola, která je nezákonná, neboť ústní jednání, které se dne 5. 5. 2008 konalo v sídle žalobce, nelze považovat za zahájení daňové kontroly. Zástupce žalobkyně poukazoval na to, že probíhající daňová

kontrola žalobkyni personálně a ekonomicky značně zatěžuje, je velmi rozsáhlá a neprobíhá v přiměřených časových intervalech. Dále má za to, že daňová kontrola nebyla zahájena s oprávněným zástupcem žalobkyně. Žalobkyně nebyla poučena o jejích právech v rámci daňové kontroly. Konečně žalobkyně namítla, že v jejím případě neexistovalo u správce daně konkrétními skutečnostmi podložené podezření, že daňový subjekt, u něhož je kontrola zahajována, svou daňovou povinnost nesplnil nebo splnil v menší míře. Protokol o zahájení daňové kontroly sepsaný pracovníky žalovaného neosvědčuje existenci jakéhokoliv podezření správce daně, že v protokolu uvedené druhy daně za příslušná zdaňovací období byly žalobkyni zkráceny. V případě, že takové pochybnosti existovaly, nebyly zjevně žalobkyni sděleny a v protokolu uvedeny. Žalovaný tak svým postupem porušil nejen základní zásady daňového řízení zakotvené v zákoně č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), ale i článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Daňová kontrola a veškeré dosud učiněné úkony žalovaného v jejím rámci jsou dle žalobkyně nezákonné.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 2. 2010, č.j. 15 Ca 96/2009-187, byla věc postoupena Městskému soudu v Praze s tím, že ve smyslu ustanovení § 83 s.ř.s. je to Finanční úřad pro Prahu 2, který provádí vůči žalobkyni daňovou kontrolu, kterou žalobkyně považuje za nezákonný zásah a proto ve smyslu ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů je Městský soud v Praze soudem místně příslušným.

Městský soud v Praze nesouhlasil s postoupením věci Krajským soudem v Ústí nad Labem a předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu v rozhodnutí o příslušnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 7. 2010, č.j. Nad 23/2010-195 určil, že k řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného je místně příslušný Krajský soud v Ústí nad Labem, neboť žalovaným správním orgánem, kterého žalobce označil v žalobě o ochraně před nezákonným zásahem, je Finanční úřad v Ústí nad Labem, jež má sídlo v obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem. Nejvyšší správní soud v odůvodnění usnesení uvedl, že Krajský soud v Ústí nad Labem nehodnotil existenci procesní legitimace na straně žalovaného, nýbrž zvažoval splnění jednotlivých podmínek, kterými je definován nezákonný zásah. Jeho závěr je proto závěrem o nesplnění definičních znaků nezákonného zásahu vedoucím ve svém důsledku k posouzení důvodnosti žaloby, nikoliv závěrem o absenci pasivní procesní legitimace žalovaného vedoucí k závěru o místní nepřislušnosti tohoto soudu.

Lhůta pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem byla žalobkyní dodržena, neboť počala běžet dnem 3. 6. 2009, kdy žalobci bylo doručeno rozhodnutí Finančního úřadu v Ústí nad Labem o zamítnutí jeho námitek proti postupu žalovaného. Počátek běhu lhůty pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem řešil Nejvyšší správní soud ve svém usnesení č.j. 1 Aps 3/2004-60 ze dne 29. 9. 2005. V tomtéž usnesení Nejvyšší správní soud vyslovil, že daňovému subjektu musí být poskytnuta soudní ochrana nejen proti nezákonnými rozhodnutími, jimiž se vyměřuje daňová povinnost, nýbrž i proti nezákonným daňovým kontrolám, které jim předcházejí, resp. proti daňovým kontrolám vůbec. Daňové kontroly samy o sobě dle názoru Nejvyššího správního soudu představují zásah správního orgánu ve smyslu ust. § 82 s.ř.s., a proto předmětná žaloba žalobce je přípustná.

Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu je podle ust. § 82 s.ř.s. možno domáhat se ochrany u soudu proti nezákonnému zásahu,

**trvá-li** takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování. Zvláštní podmínkou projednání této žaloby je tedy existence tvrzeného nezákonného zásahu či jeho důsledků po celou dobu soudního řízení. Tomuto ustanovení pak koresponduje ust. § 87 odst. 1, které stanovuje, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. A na tato ustanovení dále navazuje ust. § 86 s.ř.s., které upravuje, že soud řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem zastaví tehdy, pokud zjistí, že po podání žaloby již zásah ani jeho důsledky netrvají a nehrozí opakování zásahu.

Z vyjádření žalovaného ze dne 7. 7. 2009 a ze správního spisu, který žalovaný na vyzvu soudu doručil dne 8. 7. 2009, soud zjistil, že žalovaný nečinil vůči žalobkyni žádné úkony. Žalovaný rozhodl o námitce ze dne 9. 4. 2009 rozhodnutím č.j. 102673/09/214540500286 ze dne 22. 4. 2009 a o námitce ze dne 26. 5. 2009 rozhodnutím č.j. 128911/09/214540500286 ze dne 2. 6. 2009. O námitkách žalobkyně ze dne 24. 6. 2009 a ze dne 25. 6. 2009 již žalovaný rozhodnout nemohl, proto je předal Finančnímu úřadu v Roudnici nad Labem k postoupení dne 29. 6. 2009. Námitky se týkaly postupu pracovníků Finančního úřadu v Ústí nad Labem při provádění daňové kontroly. Ze správního spisu, z vyjádření žalovaného a konečně i z podání žalobce ze dne 7. 1. 2010 soud zjistil, že žalovaný neprovádí vůči žalobkyni žádné úkony, tedy ani úkony v rámci zahájené daňové kontroly, neboť k nim není oprávněn. Žalovaný neprováděl žádné úkony ani v době podání žaloby. Dne 9. 6. 2009 předal žalovaný veškeré listiny Finančnímu úřadu v Roudnici nad Labem k postoupení místně příslušnému správci daně společně s ostatním spisovým materiálem žalobce. Žalobce v žalobě neuvádí žádný úkon žalovaného provedený po dni 3. 6. 2009, tedy po dni, od kterého má žalobkyně zapsáno v obchodním rejstříku sídlo na adrese Praha 1, Ovocný trh 572/11. Příslušnost činit úkony ve věci daňové kontroly vůči žalobci přešla podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění účinném v době podání žaloby, na Finanční úřad pro Prahu 2. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný již od 3. 6. 2009 vůči žalobci žádné úkony nečinil, řízení však pokračovalo a již v době podání žaloby bylo vedeny ze strany jiného správce daně, nikoliv však žalovaného.

Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem byla podána dne 25. 6. 2009, kdy již prokazatelně žalovaný – Finanční úřad v Ústí nad Labem - nemohl vůči žalobkyni činit žádné úkony, tudíž v den zahájení řízení podle § 32 s.ř.s. (25. 6. 2009) ze strany žalovaného již zásah vůči žalobkyni netrval a trvat nemohl a žalovaný nemohl vůči žalobkyni činit žádné úkony a ani fakticky nečinil.

S ohledem na výše uvedené soud rozhodl podle ust. § 86 s.ř.s. o zastavení řízení o předmětné žalobě. Z důvodů zastavení řízení současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 1.500,-Kč žalobkyni, který jí bude vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 8. března 2011

**JUDr. Dagmar Š t u l l e r o v á**  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
Iva Tovarová